

Claudio Magris: Trieste a Girona

La Universitat de Girona va ser el punt de trobada d'«Els llocs de l'escriptura», jornada de reflexió sobre l'obra de Claudio Magris celebrada el dimecres 15 de novembre a la Facultat de Lletres. Dos dies abans, l'escriptor i germanista de Trieste ja havia ofert una conferència sobre «Ibsen i la literatura triestina» que va omplir el Saló de Descans del Teatre Municipal.

Trieste, ciutat-frontera que ofereix la Mediterrània a la Mitteleuropa, és tot un espai literari. Punt de coexistència de diverses contradiccions —històricament, urbs llatina en poder germànic i camp eslau—, és també el paratge a partir del qual Claudio Magris ha aprofitat tant per difondre al seu país natal el coneixement de la cultura centre-europea, com per reflexionar sobre la complexitat de la identitat contemporània.

Magris, hereu de l'excel·lent tradició literària de la seva ciutat, no només va analitzar diversos aspectes de la seva obra en la seva estada a Girona, sinó que a més va poder escoltar com s'aprofundia el seu propi pensament des d'una òptica primordialment catalana i europea. Convidat per l'Ajuntament, Claudio Magris visitava per primera vegada la ciutat gironina per tancar el cicle del centre cultural La Mercè «La novel·la de l'individu» i per participar en la jornada acadèmica de dimecres, organitzada per

la Universitat de Girona, sobre el seu món narratiu.

«Els llocs de l'escriptura» es va obrir amb la presentació del professor Xavier Pla, que, després d'apreciar en l'autor triestí l'anhel d'una veritable unitat europea, respectuosa amb la seva diversitat històrica, va donar veu al conferenciant de la Universitat de Navarra Álvaro de la Rica i a la primera lectura del dia, «Una tesis general sobre la obra de Claudio Magris». Un altre professor de la casa, Giovanni Albertocchi, il·lustrà «Continuidad de los parques nelle pagine di Claudio Magris e di Italo Svevo» amb un mapa del Giardino Pubblico Muzio de Tommasini de Trieste, en una conferència que va precedir la presentació d'*A cegues*, el darrer llibre de Magris. Aquest es va mostrar molt satisfet de la versió catalana d'Anna Casasas. Tant és així, que a la sortida de l'aula de la Facultat de Lletres que acollia la jornada no va dubtar a comprar el seu

propri llibre per donar exemple. I és que el dia abans l'autor havia estat a Barcelona per presentar la traducció en castellà de la seva última novel·la, tot i que l'edició catalana, tal com va recordar Josep Cots, director d'Edicions de 1984, és la primera llengua a què ha estat traduïda.

La jornada va disposar també de la presència d'Antoni Martí, professor de la Universitat de Barcelona, i de l'escriptora i editora Valeria Bergalli, que va comparar l'intel·lectual de Trieste i Marisa Madieri en tant que narradors de paisatges. Anteriorment Antoni Martí va recuperar alguns dels pensadors de la

literatura comparada per observar les seves afinitats amb un assagista de l'Europa d'avui com és Magris, tot posant de relleu la tradició oculta del comparatisme.

Finalment, les paraules de cloenda van servir a Claudio Magris per agrair les atencions dels dos amfitrions que el flanquejaven, Xavier Pla i Antoni Martí, i de manera molt activa i extensa va lligar el seu pensament amb les opinions exposades durant tota la jornada pels conferenciantes, com també amb l'experiència viscuda durant la seva estada a Girona.